Et Tidens Tegn.

Vor Tids Vise fortæller os, hvordan Sol og Maane og Stjærner, som nu former sig for vore Øjne til faste Punkter, skarpt adskilte fra hverandre, i sin Tid var Dele af en sammenhængende Taagemasse og først lidt efter lidt udskiltes som selvstændige Legemer.

Paa samme Maade har Ideerne udviklet sig — fra det ensartede til det uensartede, fra den ene flydende Masse til de mange forskjellige faste Punkter. Er en Idé i sin Vorden, saa kan vi være sikre paa, at den forekommer os helt simpel og usammensat, skjønt det, vi kalder *én* Idé, maaske er mange forskjelligartede Ideer, — og paa den anden Side: er vi i Stand til at se og tælle de enkelte Lyspunkter i det Stjærnebillede, vi benævner en Idé, saa er det et sikkert Tegn paa, at den er naaet forholdsvis vidt i Udvikling.

I de sidste Aaringer har Ideen om Kvindens Frigjørelse mere og mere skilt sig ud fra Taagemassen og vundet Fasthed og Klarhed. Den *har* været taaget og flydende nok til at begynde med: da den dukkede op i Amerika, og man begyndte at forkynde den, talte man i al Almindelighed om Menneskerettighederne, som de er fastslaaede i De forenede Staters Konstitution, talte om Kvindernes Ret til Liv, til Frihed og til Stræben efter Lykke, — og da herhjemme *Clara Raphael* skal udvikle, hvad hun mener med „Kvindernes Frigjørelse" („Damernes Emancipation"), hvordan hun vil bære sig ad at „leve og stride" for den, da henviser hun til et Vers af Tegnér; hun vil

„— kämpa för menniskors väl med pen, med röst."

Og den *har* været — og er tildels endnu — sammenblandet med Ideer, som har eget Liv og Selvstændighed, Afholdstanken og Fredstanken for Exempel; men i Forhold til, hvad den var for fyrretyve Aar siden, er den fast og klart udformet: det er muligt nøje at angive dens enkelte Punkter og at holde den skilt fra beslægtede Ideer.

Dette er nu muligt, ikke blot for de faa, hvem denne Idé ligger særlig nær, men ogsaa for de mange, for hvem den kun er en Idé som enhver anden. Derom har de sidste Dage givet